

Sygn. akt: XVIII C 4577/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 M. 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Beata Kowalska

rozpoznawszy: 5 M. 2020 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: W. B.

przeciwko: (...) Zakładowi (...) na (...) spółce akcyjnej w W.

o: zapłatę

(1) oddała powództwo;

(2) zasądza od powódki W. B. na rzecz pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) spółki akcyjnej w W. 1.147,72 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XVIII C 4577/16

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Pozwem z 11 października 2016 roku powódka W. B., reprezentowana przez adwokata, domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) spółki akcyjnej w W. 2.750 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 9 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzone roszczenie wynika z objęcia powódki ubezpieczeniem grupowym pracowników Izby Skarbowej w Ł. oraz wypadku, do jakiego doszło 11 czerwca 2016 roku w gabinecie kosmetycznym. (k. 2 – 6)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości, nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że nie została spełniona materialna przesłanka odpowiedzialności, w szczególności brak związku przyczynowo-skutkowego między zabiegiem a uszkodzeniem wzroku. (k. 29 – 34)

Do zamknięcia rozprawy 10 stycznia 2018 roku strony nie zmieniły swoich stanowisk odnośnie przedmiotu sporu. (k. 139 – 140)

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

W. B. objęta była grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P plus z dodatkowymi ubezpieczeniami, w tym ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków w postaci trwałego uszczerbku na zdrowiu. W okresie ochrony, 11 czerwca 2016 roku ubezpieczona poddała się zabiegowi kosmetycznemu, polegającemu na nałożeniu henny na rzęsy.

(bezsporne)

W wyniku tego zabiegu W. B. doznała bezpośrednio poparzenia chemicznego rogówek obu oczu. W jego wyniku nastąpiło obniżenie ostrości wzroku obu oczu, które utrzymywało się do 29 lipca 2016 roku. Występowały również dolegliwości bólowe, związane z usunięciem nabłonka rogówki obu oczu. Utrzymywały się one przez pięć tygodni. Niezborność (astygmatyzm) utrzymuje się na poziomie fizjologicznym i nie wymaga korekcji. Poparzenie z 11 czerwca 2016 roku nie spowodowało trwałego uszczerbku na zdrowiu.

(opinia pisemna biegłej D. P.-P., k. 85 – 86, uzupełnienie k. 117; opinia ustna, k. 139 – 140)

Zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, mającymi zastosowanie w zakresie wynikającym ze zdarzenia z 11 czerwca 2016 roku, trwałym uszczerbkiem na zdrowiu jest trwale, nie rokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie tego organu, narządu lub układu lub upośledzeniu jego funkcji (§ 2 ust. 1 o.w.u.).

(ogólne warunki ubezpieczenia, k. 46 - 47)

Samo zdarzenie z 11 czerwca 2016 roku nie było przedmiotem sporu.

Skutki poparzenia dla wzroku powódki ustalono w oparciu o opinię biegłej. Dostrzeżono apel w mowie końcowej pełnomocnika powódki o to, by Sąd przyjął na siebie rolę najwyższego biegłego i wbrew opinii biegłego zasądził dochodzone roszczenie, jednakże nie zdecydowano się na podążenie za tym poglądem. Niezależnie już nawet od kwestii terminologicznych, rolą Sądu nie jest orzekanie wbrew opinii biegłego, lecz – w razie konieczności – rozstrzygnięcie wątpliwości pojawiających się między samymi biegłymi. Instrumenty dostępne Sądowi, a to wskazania wiedzy ogólnej i doświadczenia życiowego, a także orzeczniczego, pozwalają co najwyżej na odrzucenie opinii jako nieprzekonująco uargumentowanej, względnie dokonanie wyboru jednego z dwóch albo większej ilości rozbieżnych poglądów spośród oferowanych przez biegłych opiniujących w sprawie. Nie jest to natomiast z całą pewnością instrumentarium wystarczające do tego, by dokonać ustaleń przeciwnych do tych, które poczyniła osoba dysponująca – niekwestionowanymi przez stronę – wiadomościami specjalnymi w zakresie niezbędnym do opiniowania. Ustalenia te ani treść argumentacji, zwłaszcza w kontekście ustnej opinii uzupełniającej, nie wzbudziły zastrzeżeń Sądu, nie zostały również w żaden przekonujący sposób obalone przez powódkę.

Nie można wszak było czynić ustaleń sprzecznych z wynikiem opinii na podstawie samych zeznań powódki. Widoczna w czasie przesłuchania stała się skłonność powódki do znacznej przesady, szczególnie widoczna przez porównanie zeznania o objawach i następnie tłumaczenia, dlaczego w takim razie – wobec z wizytą u lekarza zwlekano trzy dni (transkrypcja, k. 111).

Tymczasem akcentowany w zeznaniach astygmatyzm okazał się normą fizjologiczną, zaś zespół suchego oka – cechą ściśle indywidualną, uzależnioną od warunków atmosferycznych i bodźców występujących w powietrzu, jak choćby dym tytoniowy; powódka rzeczywiście ma wadę wzroku – krótkowzroczność, ale jest to krótkowzroczność prosta, niezwiązana z urazem. (ustna opinia uzupełniająca, k. 139, 00:07:21 – 00:12:19). Co najistotniejsze, uszkodzona rogówka odbudowała się całkowicie, bez blizn i z pełnym zachowaniem przezierności (k. 139, 00:10:26 – 00:11:40). W tych okolicznościach wskazania wiedzy ogólnej i doświadczenia życiowego nakazują przyjąć trafność opinii biegłej.

III. **Ocena roszczenia.**

Przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu osobowym polega w szczególności na zapłacie umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej (art. 805 § 2 pkt 2 k.c.).

Powódka nie wykazała zajścia przewidzianego w umowie wypadku – nie wykazała, że doszło do trwałego uszczerbku na jej zdrowiu.

W tej sytuacji powództwo podlega oddaleniu w całości.

IV. **Koszty.**

Powódka przegrała sprawę w całości.

Na koszty procesu pozwanego złożyło się: 247,72 zł wykorzystanej zaliczki na opinię biegłego (k. 92), 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawek minimalnych (art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.p.c.).

Powódka obowiązana jest zwrócić pozwanemu całość poniesionych kosztów procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Nie ma podstaw do stosowania reguł słuszności i nieobciążania powódki kosztami procesu. Nie zachodzi żadna szczególna sytuacja, mogąca skutkować przyjęciem, że mimo przegrania procesu, powódka winna zostać zwolniona z obowiązku pokrycia kosztów pozwanego. Nie przemawia za tym w szczególności fakt, że pozwany jest przedsiębiorcą, gdyż w tych okolicznościach zwolnienie powódki oznaczałoby, że kosztami obrony przed nieuzasadnionymi roszczeniami pozwany będzie musiał ekonomicznie obciążyć wszystkich ubezpieczonych.

1 Jeżeli inaczej nie zaznaczono, daty pism według prezentaty Sądu.